

7. gr.

Reglugerð þessi, sem er samin og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. ágúst 1972.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Ingibjörg R. Magnúsdóttir.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðar.

1. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar í Ólafsfirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, annast vatns- og hitaveitunefnd í samráði við bæjarstjórn og bæjarstjóra. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna í samráði við bæjarstjórn, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Bæjarstjórn hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu endurgjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum bæjarreikninga og fylgja bæjarreikningum ár hvert.

5. gr.

Bæjarstjórn lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupstaðinn, sem fært þykir og þörf krefur, vatnsveitan leggur vatnsæðar að húsum og sér um viðhald þeirra.

Húseigandi sem beiðist tengingar við vatnsæðar vatnsveitunnar eða breytingu á eldri skal leggja fram teikningar af vatnskerfi ef óskað er. Húseigandi skal einnig greiða tengigjald til vatnsveitunnar áður en tenging fer fram og skal það miðast við rúmmál alls húss hans að utanmáli. Er gjaldið kr. 6.00 pr. m³ og er það miðað við byggingarvísitölu 605 stig og heimilt er að hækka eða lækka það í samræmi við breytingar á byggingarvísitölu.

Vatnsnot til annarra þarfa skulu að jafnaði leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni. Vélar og önnur tæki, þau er nota vatn, önnur en venjuleg heimilistæki má ekki tengja við hús eða heimæðar nema með leyfi vatnsveitunnar. Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja að þrýstingur í götuæðum sé ávallt nægilegur. Ef sýnt þykir, að götuæðar þær, sem fyrir eru gætu eigi séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óskar

eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði vatnsveitunnar.

Ef vatnsæðar hafa ekki verið lagðar í götu eða veg, þar sem óskað er eftir vatnsnotkun, getur vatnsveitan sett það skilyrði fyrir lög्न vatnsæðar, að tryggt sé, að kostnaður við lögnina fáiist endurgreiddur annað hvort með beinni þátttöku notanda eða með því að gjöld fyrir vatnsnotkun verði ákveðin með hliðsjón af kostnaðinum.

Vatnsveitan getur einnig ákveðið, að notendur er síðar bæstast við beri hluta kostnaðar við lögnina.

Vatnsveitan hefur einkarétt og viðhaldsskyldu á dreifiaðum enda þótt húseigendur hafi í upphafi borið að einhverju eða öllu leyti þann kostnað, er af lögninni leiddi, nema öðruvísi sé ákveðið eða samið um.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er vatnsæð hefur að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðum.

Enginn má, að óþörfu eyða vatni.

7. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja til þess að athuga þær og tæki þau, sem eru sett í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað eiganda.

8. gr.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Ágreiningi út af þessum atriðum má skjóta undir dóm bæjarstjórnar. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

9. gr.

Af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem vatn er lagt að, sbr. 5. gr. skal greiða vatnsskatt 0.15% af fasteignamatsverði húss og lóðar árlega eins og það er reiknað til fasteignaskatts á hverjum tíma, þó þannig, að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 1000.00. Af gripahúsum, beitingaskúrum og slíkum húsum skal lægsta gjald vera kr. 1000.00 og heimilt að breyta með byggingarvísitölu.

10. gr.

Í öðrum þeim húsum sem mikið vatn nota, svo sem hraðfrystihús og sjóhús og öðrum sambærilegum, skal setja upp mæli er vatnsveitan leggur til. Mælaleigan er kr. 500.00 á ári, en neytlugjald kr. 5.00 m³ fyrir fyrstu 500 lestir en kr. 4.00 m³ fyrir næstu 500 og kr. 2.00 þar yfir. Vatnsnotendur, sem kaupa vatn á „Kondensa“ til sirennslis í gegn um þá greiði kr. 1.00 pr. lest.

11. gr.

Aðeins pipulagningameistari eða aðrir, sem bæjarstjórn samþykkir hafa rétt til að leggja vatnslagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur eða breytingar á eldri lögnum. Þeir bera ábyrgð á að allar lagnir séu gerðar í samræmi við samþykkt þessa og byggingarsamþykkt. Engar lagnir má tengja fyrr en vatnsveitunefnd hefur samþykkt þær.

12. gr.

Auk þeirra vatnsskatta, er um getur í 9. og 10. gr. skal greiða, sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa kr. 50.00 fyrir smálestina, þó sé aldrei greitt minna fyrir vatn til fiskiskipa en kr. 200.00 og annarra skipa kr. 500.00.
2. Af hverri tunnu saltaðrar síldar kr. 3.00.
3. Trillubátar greiði kr. 500.00.
4. Heimilt skal bæjarstjórn að semja um fast árgjald fyrir neyzluvatn til skipa og báta, sem gerðir eru út frá Ólafsfirði og einnig að ákveða lágmarksgjald á bílaþvottaplön.

13. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldldagi vatnsskatts húsa er 1. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðið ár. Vatnsskatturinn skv. 12. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

14. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan að 50% og einnig að ákveða lágmarkstengigjald allt að krónum 3000.00.

15. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi vatnsveitunefndar. Ef eldsvoða ber að höndum hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar mega teljast.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum, allt að kr. 1000.00 nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitunni, skal bæta það eftir mati þar til kvaddra manna. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal með farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Ólafsfjarðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá og reglugerð fyrir Vatnsveitu Ólafsfjarðarkaupstaðar nr. 206 1. september 1964.

Félagsmálaráðuneytið, 10. ágúst 1972.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.